

ŽIVOTOPIS

Rođen 08.12.1958. godine u Slavonskom Brodu gdje je završio gimnaziju, nakon toga upisao Fakultet političkih nauka u Zagrebu.

Kao apsolvent 1981.godine počeo je raditi u Srednjoj školi Ivanić-Grad kao profesor Obrane i zaštite. Nakon završenog fakulteta 1982.godine dobio je stalan posao, te ostao živjeti i raditi u Ivanić-Gradu sve do početka Domovinskog rata.

Uključio se u dva sportska kluba, Rukometni klub Ivanić i Streljački klub Ivanić gdje se aktivno bavio kao natjecatelj. U streljaštvu je više puta proglašavan sportašem općine, a predsjednik kluba je postao 1989.godine. Na tom mjestu obnaša dužnost punih 30 godina.

Značajno je istaknuti da je uz veliki broj uspjeha strijelaca koji su prošli kroz klub, organizirao i proveo i dva najveća natjecanja u Ivanić-Gradu, a to su: 1999.godine Prvenstvo Europe u field-samostrelu, a 2002.godine Svjetsko prvenstvo u field-samostrelu na kojem je bio najveći broj zemalja iz svijeta. Više puta je pohvaljen iz Hrvatskog streljačkog saveza za zasluge u streljačkom sportu, te ima kategoriju majstor-strijelac.

Također se uključio i u rad Lovačkog društva Fazan Topolje, gdje je obnašao dužnost predsjednika društva 5 godina, bio predsjednik komisije za odlikovanja lovaca pri Lovačkom savezu Hrvatske u jednom mandatu, a danas je počasni predsjednik Lovačkog društva Fazan Topolje.

Pred sam početak rata uključuje se u organizaciju obrane grada Ivanić-Grada kroz osnivanje lovačke jedinice, postaje član Kriznog stožera tadašnje Općine Ivanić-Grad, a početkom osmog mjeseca 1991.godine zajedno sa najbližim suradnicima organizira i osniva 65. Samostalni bataljun zbornice narodne garde Ivanić-Grad. Obnaša dužnost zamjenika zapovjednika bataljuna do njegovog rasformiranja 1992.godine, postaje Načelnikom stožera 148.brigade HV, a nakon rasformiranja brigade postaje zapovjednik 3.bojne 125.brigade HV. Od 1994.godine postaje zapovjednik 3.bojne (ivanićke) 57.brigade HV Marijan Celjak iz Siska gdje sudjeluje u završnim operacijama za oslobođenje Hrvatske u Vojno-redarstvenoj operaciji Oluja.

Za svoje sudjelovanje u ratu ima čin pričuvnog bojnika, te je odlikovan: Spomenica domovinskog rata, Medalja Oluja, Medalja za poseban poduhvat, Odličje reda trolist i Odličje reda Ban Jelačić.

Nakon završetka rata uključuje se u rad braniteljskih udruga. Od 1997.godine obnaša dužnost koordinatora braniteljskih udruga grada Ivanić-Grada, općina Kloštar Ivanić i Križ i u tom vremenu je predsjednik povjerenstva za izgradnju spomenika poginulim braniteljima u Ivanić-Gradu koji je i završen te godine. 2008.godine osniva zajedno s pripadnicima HVIDR-e, Zajednicu udruga domovinskog rata u Ivanić-Gradu koja tada okuplja sve braniteljske udruge sa područja grada i ostaje predsjednik 5 godina, a u tom periodu zajedno s najbližim suradnicima izdaje kao suautor knjigu Otok Ivanić u ratu-monografija 65.samostalnog bataljuna, pridonosi da se centralni park u gradu preimenuje u Park hrvatskih branitelja, i da najduža ulica dobije naziv Ulica 65.samostalnog bataljuna. Malo je poznato da je hrvatskog branitelja koji je postao beskućnik primio u svoj dom, gdje je uz potrebito liječenje ostao 6 godina, a u suradnji sa Socijalnom službom grada i Socijalnom službom županije, te pomoći lokalnih poduzetnika iz Ivanića i samih članova braniteljskih udruga kupljeno mu je gradilište i napravljena prikladna kuća u kojoj i danas živi.

1999.godine izabran je za predsjednika Hrvatskog časničkog zbora grada Ivanić-Grada, koji je osnovan početkom rata 1991.godine, a dužnost predsjednika obnaša do 2020.godine. Tijekom obnašanja dužnosti izabran je i za Predsjednika Zajednice udruga HČZ RH u jednom mandatu. Od 2017.godine obnaša dužnost predsjednika Saveza udruga HČZ Zagrebačke županije sve do danas, a također je i član Odbora za branitelje Zagrebačke županije u drugom mandatu.

2020.godine proglašen je počasnim predsjednikom HČZ grada Ivanić-Grada.

Godine 2022. primio je nagradu Đuro Stjepan Deželić za doprinos I postignuća u razvoju ugleda grada.